

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou M. a spol., s.r.o. so sídlom v B., proti žalovanému **P., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenému H., s.r.o. so sídlom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 13 C 289/2005 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 209/2009, v konaní o vylúčenie sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Martin Murgaš, JUDr. Lenka Praženková a JUDr. Juraj Mateja **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania vecí, ktorá je na tomto súde vedená pod sp. zn. 6 Co 209/2009.

O d ô v o d n e n i e

V odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 209/2009 oznámili sudcovia tohto súdu, ktorí majú v súlade s rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave ako členovia senátu 6 Co prejsť a rozhodnúť uvedenú vec, že sú u nich dané skutočnosti, pre ktoré sú sudcovia tohto senátu vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí (§ 14 ods. 1 O.s.p. a § 15 O.s.p.). Za dôvod ich vylučujúci z prejednávania a rozhodovania vyššie uvedenej právnej veci označili skutočnosť, že účastník konania na strane žalobcu je sudcom Krajského súdu v Bratislave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súde v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť oznámenia sudcov senátu 6 Co tohto súdu pracujúceho v zložení JUDr. Martin Murgaš – predseda senátu a členovia senátu JUDr. Lenka Praženková a JUDr. Juraj Mateja (§ 15 O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p.,

v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti. Účelom tohto ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní vecí, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska vylúčenia sudcu je právne významným vzťah sudcu buď k prejednávanej veci (o ktorý ide v prípade konkrétneho záujmu sudcu na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (ide oň napríklad v prípade priateľského vzťahu sudcu k účastníkovi konania) alebo k zástupcovi účastníka konania.

Pokiaľ ide o existenciu právne relevantného pomeru sudcov senátu 6 Co Krajského súdu v Bratislave k účastníkovi konania v postavení žalobcu, z oznámenia sudcov tohto senátu vyplýva, že sa cítia byť subjektívne zaujatí pre svoj vzťah k žalobcovi z dôvodu, že ide o sudcu Krajského súdu v Bratislave.

Analýza skutočností uvádzaných sudcami senátu 6 Co Krajského súdu v Bratislave neumožňuje podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatie záveru, že sudcovia tohto senátu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanému prípadu, účastníkom konania a ich zástupcom vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním vecí v súdnom konaní je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnicstva.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnicstva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá

skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pomer, so zreteľom na ktorý by vznikali pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a účastníkom konania je tiež schopnosť vyrovnat' sa vnútorne so situáciou, že niektorého z účastníkov pozná. Aj takáto schopnosť sudcu je totiž neoddeliteľnou súčasťou jeho spôsobilosti vykonávať funkciu sudcu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sama skutočnosť, že sudca sa zo svojich subjektívnych hľadísk "cíti zaujatý" vo vzťahu k účastníkovi konania nezakladá ale bez ďalšieho dôvod pre vylúčenie tohto sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, a to najmä nie vtedy, ak okolnosti, z ktorých sudca subjektívne vyvodzuje možnosť vzniku pochybnosti o jeho nezaujatom prístupe, nie sú ničím objektivizované. Len v skutočnosti, že účastníkom konania je sudca vykonávajúci svoju funkciu na tom istom pracovisku, totiž absentuje objektívny základ vo výroku menovanými sudcami konštatovanej zaujatosti, pretože vzájomné vzťahy medzi sudcami sú vzťahmi neutrálnymi a sú založené na profesionálnom a zodpovednom plnení si svojich zákonných úloh a povinností. Ak rámec vzájomných vzťahov medzi sudcami povinnými vykonávať svoju funkciu nezávisle a nestranne, neprekročí rámec neutrálneho a profesionálneho výkonu funkcie, nemožno mať, bez ďalšieho, pochybnosti o ich nezaujatosti. Až v prípade, že vzájomný vzťah medzi sudcami prestane byť vzťahom neutrálnym a prerastie cez rýdzo profesionálny rámec výkonu funkcie sudcu a nadobudne charakter, či už bližšieho pozitívneho vzťahu, alebo prípadne negatívneho vzťahu, môžu tieto okolnosti vzbudzovať opodstatnené pochybnosti o ich nestrannosti a byť dôvodom pre následné vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania príslušnej právnej veci. Z oznámenia sudcov senátu 6 Co Krajského súdu v Bratislave však nevyplýva, že by ich vzťah k žalobcovi prekročil rámec profesionálneho výkonu funkcie.

Na základe vyššie uvedeného a v súlade s judikatúrou ESĽP, ústavného súdu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prípade sudcov senátu 6 Co Krajského súdu v Bratislave nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré by boli relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neexistuje žiadny dôvod objektívnej povahy, so zreteľom na ktorý by mohli vznikať pochybnosti o tom, že títo sudcovia budú voči účastníkom konania postupovať nezaujato, neutrálne, že im priznajú rovnaké možnosti na uplatnenie všetkých práv účastníka občianskeho súdneho konania a že vec objektívne – podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia – posúdia so zreteľom na všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie. Len samotnú okolnosť, že sú sudcami tohto

istého krajského súdu ako aj žalobca, nemožno bez ďalšieho považovať za taký kvalifikovaný dôvod vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, aký je predvídaný v § 14 ods. 1 O.s.p.

Nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Martin Murgaš, JUDr. Lenka Praženková a JUDr. Juraj Mateja nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2010

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková